

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.
România și străinătate:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

© seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Sortorii nefrancați nu se primesc. — Manuscrisuri nu se retrămit.

N° 145.

Mercuri 15 (27) Augustū

1884.

Din cauza s-tei sârbători de Mercuri jurnalul
va apăre numai Joi sâra.

Brașovū în 14 (26) Augustū.

Este o urmare naturală a sistemului asupri-
torū, sub care gememū, că organele administrative
din țeră nu numai că nu sunt binevoitoare față
cu poporul nostru și cu trebuințele lui, ci ur-
mărescū chiar tendențe diametralū opuse intere-
selorū lui de viață, înțelegându-și misiunea așa,
că ele trebuie să suprimē ér nu să sprijinēscă
desvoltarea noastră națională.

Unū bunū Românū de lēngă cetatea Devei
constatândū acestū rēu într'o corespondență, ce
amū publicat-o în numărul de Duminecă alū fōiei
noștre, și arētândū în deosebi, că notarii de cercū,
subprefecții, consiliile administrative ș. a. din comi-
tate nu dau nici unū sprijinū organelorū școlare con-
fesiunale, când e vorba de a se încassă dela po-
porū tacsele, ce trebuie să le plătescă pentru
susținerea școlilor și a învățătorilor sēu când
se tractēză de aceea, ca să se stōrcă respectū și
ascultare pentru dispozițiunile autorităților școlare
române, țice între altele:

„Organele noastre bisericesci și școlare, în
specialū consistoriile noastre potū dá ordinațiuni
peste ordinațiuni spre înființarea de școle și im-
bunătățirea salariilor învățătorescū, decă orga-
nele administrative nu numai nu ne ajută, ci ne
facū încă și greutăți, căci atunci ori și câtū ne
învērtimū, totū acolo vomū ajunge, de unde
amū pornitū!“

Acēsta este adevēratū, dēr totū atâtū de ade-
vēratū este, că organele noastre bisericesci și sco-
lare credū în cele mai multe casuri, că au făcutū
leștūlū decă adresēză preoților și protopopilor
câte o circulară frumōsă sēu câte o ordinațiune,
în care se fie înșirate tōte câte se cere să le în-
plēnescă, fără a se interesă mai de aprōpc, că
se urmēză-se după învățăturile și ordinele lorū.
Căci este clarū, că dela organele administrative
nu se pōte așteptă ca să interviă pentru apēra-
rea autorității ordinariatelor și consistoriilor noastre
cu poporul, pe câtū timpū căpeteniile noastre
bisericesci nu sunt în stare a-și apēră autoritatea față
de aceleși organe ale administrațiunei.

Decă Archiereii noștri nu sunt ađi cum
trebuie respectați de cătră cēta notarilor și a
solgăbirilor de prin comitate; decă dispoziți-
unile lorū, luate pe basa legēi, sunt ignorate, și
pe multe ori chiar desconsiderate: vina este în
prima linia a guvernului, care suferē, ba încura-
ză chiar astfelū de purtare; în linia a doua
sunt culpabile și căpeteniile noastre bisericesci,
pentru că nu-și sciū apēră și conservă autoritatea
față cu guvernulū.

Dēr celū ce se face slugă altuia anevoie pōte
pretinde dela elū ca să fie respectatū. Așa se
întēplă și cu acele fețe înalte bisericesci ale
țării, carī nu s'au sfiitū a merge în slugărnicia
altorū până a se face samsarii guvernului la alegeri.
Că autoritate mai potū avē ei la guvernū în ase-
menea împrejurări și decă nu-i respectēză guver-
nulū cum potū pretinde să-i respecteze orga-
nele lui?

Estă o cestiune pe câtū de delicată pe atâtū
de gravă. Decă astăđi preoții și protopopii noștri
nu mai potū birui cu solgăbirēii, đēu, nu puținū
au contribuitū la acēsta pēcatele căpeteniilor
noștre bisericesci.

Ni s'a obiectatū de multe ori, că cerū prea
multū dela Archiereii noștri cei ce în împreju-
rările actuale așteptă dela dēnsii ca să lupte în
șirurile dintăiu, făcēndū guvernului opozițiune pe
față. Ei bine, în casulū acesta nu e vorba de
a se face vre-o opozițiune guvernului, ci numai
și numai de a se căștigă respectulū cuvenitū
autorității preoțesci, legēi și aședemintelorū
pe carī se basēză acēstă autoritate. De ce nu se
face odată din partea întregului nostru episco-
patū românū unū pasū energicū spre a delătură
marele neajunsuri, ce se nascū pentru învățā-
mēntulū nostru poporalū prin aceea, că organele
administrative ignorēză dispozițiunile autorităților
noștre școlare? —

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alū „Gaz. Trans.“)

Berlinū, 26 Augustū. — Princesa Wilhelm
s'a bolnăvitū alaltăeri de scarlatină.

Potzdam, 26 Augustū. — Ambasadorulū
englesū Amphyll a muritū.

Londra, 26 Augustū. — „Times“ anunță
din Fu-Ceu, că soldații chinezī au jăfuitū pala-
tulū consulului francesū.

Hamburg, 26 Augustū. — Vaporulū ham-
burgicū Massalin mântui, venindū din Hong-
Cong garnisōna de 3000 ōmeni a vaporului de
transportū francesū, ce a fostū aruncatū pe țēr-
murī la Gardafui.

CRONICA ȚILEI.

Din Halmagiū primimū următōrea scire: »Junimea
română din Halmagiū va arangia o petrecare în 19 (31)
Augustū sub conducerea corpului învățătorescū din locū,
în favōrea seminarului gr. or. ce se va înființa în Aradū.
Nainte de începerea danțului se vorū predă 3 piese te-
atrale:

1. »Cioroborū pentr'unū toporū« comedă într'unū
actū executată de: Ioanū Costina, Dionisiu Sida, Ale-
sandru Mihaloviciu și Ernea Joldea.

2. »Andreu Florea Curcanulū,« canțonetă în 2
acte executată de Ales. Mihaloviciu.

3. »Vlăduțulū mamei,« canțonetă executată de:
Petru Irhasū.

După pausă se va jucă »Călușierulū« de 12 tineri
în costumū românescū.

Prețulū intrării e: de familiă 1 fl. 50 cr., de per-
sonă 1 fl. — Inceputulū la 8 ore sēra. — Ofertele mă-
rinimōse se vorū chită pe cale țiaristică.

Din însărcinarea com. arangiatorū.

Nicolau Balta.
teologū abs.

Țiarele vienezese spunū, că bugetulū ministerului de
rēsboiu se va sporī pentru anulū 1885, din pricina mai
multorū schimbări și reforme tehnice, precum și din
causa sporirei marinei. După marină, artileria pretinde
mai multe îmbunătățiri. Se crede că e posibilă tormarea
unui nou regimentū de artilerie, alū 14-lea.

La manevrele armatei austro-ungare din câmpulū
Marchei vorū asistă vr'o 50 de oficeri străini.

În privința furtului de 30,000 fl., dela postă, era-
riulū austriacū și celū unguerescū se ocupă cu întrebarea
că cine să plătescă suma furată, deōrece nici semne nu
sunt că se vorū putē descoperi hoții. Oficiulū postalū
din Viena recunōsce, că biletulū cu cuvēntulū »Ofen«
(Buda) și inițialele »V. V.« lipitū pe cutia cea falsă,
umplută cu cărămiđi, e din cele ce se folosescū în ofi-
ciulū principalū postalū din Viena. Biletele neținēndu-se
sub controlū și nefiindū închise, ușorū s'a pututū fură
unulū din ele. Da aci n'ar urmă, țice oficiulū postalū
din Viena, ca elū să restituē banii.

»Opinca« spune, că comitetulū pentru organizarea
sârbătorii centenarului lui Horia s'a întrunitū Sâmbētă
la 11 Augustū în localulū societății »Carpații.«

»Rēsboiulū« scrie, că unū norū de lăcuste, venindū
din Basarabia, a trecutū prin comuna Murgeni din jude-
țulū Tutova, în nōptea de 10 curentū.

Același țiarū aduce scirea, că M. S. Regele a tri-
mesū Regelui Serbiei o telegramă de felicitare, cu ocazia
aniversării nașterii sale, anunțându-i totodată că în cu-
rândū îi va strānge mână. Regele Milanū a mulțamitū,
urāndu-i prosperitate Romāniei.

»Pol. Korr,« aduce scirea, că în ținutulū rusescū
dela Amur și la granițele ruso-chinezese s'au iscatū tur-
burări. Supușii chinezī arū voi să se rupă de sub stă-
pānirea rusă. În cercurile politice și militare din Peters-
burg, se dă cătā-va însemnătate acestei împrejurări.

Împēratulū Alexandru III. a decisū, ca cadavrulū
generalui Totleben să fie transportatū la Sevastopolū pe
spesele statului și să i se ridice acolo și unū monumentū.

După »Kreuzzeitung« și »Post« întrevēderea țaru-
lui cu Wilhelm se va întēplă în cele dintāi țile ale
lunei lui Septemvre. Cu privire la loculū, unde se va
face, nu se scrie nimicū sigurū. »Kreuzzeitung« crede că
va fi în Stettin.

Din Babelsberg se scrie, că împēratulū a primitū
pe unū trimisū specialū alū țarului, cu care a vorbitū
despre viitōrea întrevēdere. După informațiunile »Tage-
blatt-ului din Berlin,« țarulū va plecā în 3 Septembrie
la Varșovia.

După o telegramă din Shangai a »Agenției Havas«
Li-Hung-Cean arū fi însărcinatū, să caute împāciuire cu
Francia. O telegramă, din isvorū chinezū, spune că s'au
cufundatū două vase francesese. O telegramă din Pecking
dela 22 Augustū st. n. spune, că guvernatorii din Kinang-Si
și Yun-Ran au primitū ordinū să plece cu trupele lorū
spre Tonkin.

Ambasadorulū chinezū Li-Fong-Pao a părăsitū Pa-
risulū Sâmbētă sēra.

În Udine s'a făcutū de curēndū o demonstrațiune
în contra fōiei clericale »Il Cittadino;« ferestrele localu-
lui redacțiunei au fostū sparte cu petrii. Motivulū de-
monstrațiunei a fostū, că numitulū țiarū a trasū la in-
doială castitatea fetelorū, care vëndū florī, din Udine.
Demonstrațiunea a încetatū, numai după ce numita fōiă
și-a retrasū cele scrise.

Unū meetingū alū diferitelorū firme comerciale, țin-
nutū în Londra, a hotărātū, să rōge pe Granville, ca să
întrebe pe Francia, decă corăbiile englese și germane în-
cārcate cu arme și materialū de rēsboi și care se află
pe drumū spre China, vorū fi lāsate să intre în porturile
chinezese, și mai alesū în Fu-Ceu.

INTREVEDEREA DELA VARZIN.

„Neue Freie Presse“ se ocupă în articolulū
sēu de fondū dela 12 Augustū de întrevēderea
lui Bismark cu Kálnoky, și se esprimă astfelū:

Contele Kálnoky s'a întorsū dela visita făcută prin-
cipelui Bismark în Varzin mulțamitū, cum se spune, pe
deplinū. Acēsta e numai sigurū din totū ce lumea a
vorbitū despre astă visită. Nici cestiunea egiptenă, nici
relațiunile Austro-Ungariei cu Rusia, nici niscai-va mē-
surī internaționale pentru combaterea anarchismului in-
ternaționalū nu au fostū subiectulū vorbirei celorū doi
diplomați. Că s'a pregătītū întrevēderea țarului cu Wil-
helm și Francisc încă nu pōte fi vorba. Întālnirea dela
Varzin a trebuitū, se aibă unū scopū mai generalū, nu
unulū specialū. Nu-i vorba, vorū fi atinsū ministrii și
cestiunile actuale europene, dar trebuie să admitemū, că
s'a desbătutū și s'a făcutū o înțelegere cu privire la re-
lațiunile internaționale ale celorū două state aliate și la
direcțiunile politicei lorū, ceea ce este mai multū decât

unul tractat. Dacă putem da credință acestor împărățiri, atunci trebuie să știm, că ministrii nu au avut pertractări, ci sfătuirii și așa trebuie să ni-i închipuim drept doi companioni, cari se înțelegu despre conducerea bună a afacerilor, pentru cari s'au unit.

Întâlnirea a doi ministri din două state mari este o întâmplare foarte neobișnuită și în decursul evenimentelor s'ar pute dovedi, că sâmburele conferinței din Varzin a fost ceva mai pozitiv și mai concret, decât ce putem presupune acum. Sototind însă referințele de 5 ani ale celor două împărății, vedem o identitate a mersului politicii lor, în cestiunile orientale, în relațiunile cu Serbia și România, în conflictul bulgaro-sârb, în cestiunea Dunărei, în cestiunea egipteană și în cele mai mici cestiuni, așa că ce știe și face una, de mai înainte trebuie să presupui, că va știe și va face și cealaltă împărăție. O politică de acest fel este un fenomen mai rar și așa se poate explica de ce nu-i așa ușor să judeci visita dela Varzin.

Dacă conferința din Varzin nu o putem reduce la un scop mai special și mai concret, ni se pare că e și mai însemnată din pomenitul punct de vedere, căci se se fi înțeles cu privire la toate cestiunile actuale, e mai mult, decât să se fi înțeles numai despre unele. Întrebarea dela 1866, cum s'ar pute uni toate nemiștele germane fără a se altera armonia, ar fi astfel rezolvită, fiind Germania și Austria un stat față cu un altu treilea și două state unul față cu celălalt. Alianța germană austriacă dovedește, că preponderanța intereselor comune e de ajuns, să lege două state, așa ca ele să urmărească aceeași cale și să jertfescă câteva interese parțiale pentru interesele comune. Dacă această posibilitate s'ar realiza și mai departe în fapte, atunci visul idealistilor, cari voiau și voiesc unirea Europei într'un stat de state, s'ar pute realiza. Esperiențele de până acum nu ne îndreptățesc însă a crede, că astă vreme ar fi aproape.

GERMANII DIN AUSTRIA.

„Egyetértés“ din 23 August scrie, sub acest titlu, un articol, prin care cobesce pierirea monarchiei austro-ungare. Estragem din reflexiunile, ce le face „Egyetértés“, următoarele rânduri, cari ni se par mai caracteristice:

„Germanii din Austria graviteză spre Germania... Dar, ore cine voesce esista această monarchie? Germanilor austriaci nu le trebuie, pentru că ei graviteză spre Germania și vreau să fie anexați la ea. Cehilor nu le trebuie, pentru că ei sunt însetați de dorul regatului Podiebraților și nutresc dorința, ca ei să formeze o parte a monarchiei, ba încă și mai mult: ca a lor să fie întreaga monarchie, și pe de-asupra încă o bună bucată de pământ. Polonii nu vreau să știe nimic despre starea actuală; lor s'au restituționea Poloniei le trebuie s'au nimic. Slavii de sud vreau să se rupă de Austria și să înființeze un mare imperiu sudslav. Croații... ărași aspirațiunii sangvinice. Serbii din Ungaria privesc spre Belgrad, ărași Români spre Bucuresci, și așteptă să vedă că ce le va aduce norocul. ărași noi, Maghiarii dorim o Ungarie de sine stătătoare, independentă, cu care o altă provincie să n'ăibă amestec, și care să-și potă liberu direge afacerile sale cele mai importante. Și deși sunt între noi câțiva aderenți ai dualismului, dar de aceea ei totu nu sunt, cari din totă inima n'ar dori independența țării.

Imperiul este astfel alcătuit, că nici unul dintre popoarele sale nu nisuesce să-i mărească puterea dimpreună cu a sa, ci fie-care vră se-o exploateze în folosul său propriu. Nu sunt dispuse a aduce jertfe pentru imperiu, ci numai folosele, ce elu le oferă, voesc să le guste. Popoarele nu-și bat capul cu aceea, ca se alcătuescă o împărăție, care să dureze pe veci, s'au cel puțin un an îndelungat, ci fie-care popor vră se-și storcea pentru sine, ce va pute — până când imperiul va mai esista.

În astfel de împrejurări, esista-va încă mult timp acest imperiu? Atăta e sigur, că imperii pe căi artificiale multă vreme nu potă vieti. Popoarele din monarchia austro-ungară nu mai au altă legătură, care să le unescă, decât numai armata comună și datoriile comune.

În armata comună potă fi multă putere, și vedem că în adevăr și este, dar numai acum în timp de pace. Dar se va schimbă astă stare la cea dintăiu lovitură violentă și energetică, ce va atinge monarchia, și atunci îndată se va vedea, că în popoarele monarchiei nu esista putere, care să întărească monarchia.

Înainte de toate, lipsesce interesul comun și apoi scim, că fără acesta pe timp îndelungat popoarele nu se potă ține la o altă chiar nici atunci, decât alte interese parțiale ară lucra contra rului. La noi și asta esista. Germanii din Austria, de exemplu, nu sunt îndrăgiți de frumoșii ochi ai împăratului, ci sunt atrași spre Germania în urma acelu principiu natural, care știe, că

masa mare totdeauna atrage pe masa cea mică de aceeași fire. Germanii austriaci puțin cântăresc la cumpănă; și acuma, după ce și egemonia li-s'au răpit din mână, cumpănesc și mai puțin, decât până acum. Anexați la Germania voru cumpăni mai mult. Tote aspirațiunile și le-oru pute validă mai bine, pentru că atunci voru formă părți constitutive dintr'un imperiu puternic și alcătuit din elemente omogene. Lege domnitorii la Iș și ministrii la Varzin prietiniă câtu de mare, timpul totu va sosi odată, pentru că trebuie să sosescă, când Germania va împărți provinciile germane ale Austriei. Ce folosu ne-a adus convențiunea din 1867, putem judeca acum, Ungaria a abdisat la cele mai sante drepturi ale sale, pentru că speră, că făcându-se stat într'un mare imperiu, puterea acestuia va întări-o și pe a sa și nu va ave a se lupta singură cu dușmanii săi, pentru că va ave un aliat prietinu, tovarăși fidelu, — un alter ego.

Acest aliat însă va părăsi pe Unguri aș mână s'au ilu voru rupe de cătră ei evenimentele, ce se vor întâmplă. Dar Ungaria va pute să devină și atunci stat independentu, însă cu o mare deosebire: ea va fi slăbită atunci în urma jertfelor făcute în interesul Austriei. Astăzi în zadar își mistuesc Ungaria puterile, pentru ca imperiul să se susțină dintr'o și intr'alta; statul ungar face datorii de sute și mii de milioane, numai pentru ca această anormală viață de stat să se mai lungescă; dar s'gduirea va fi cu alăt mai înspăimântătoare, cu câtu va veni mai târziu.

SĂRBĂRILE DIN SIBIU.

Sibiu 13/25 August 1884.

Pe scurt voi pomeni în astă scrisore, ce s'au făcut mai însemnat Vineri și Sâmbătă, pentru a ajunge mai repede la conductul festiv istoric de Duminecă. În ședința »Reuniunii agricole săsesci ardelene« ținută Vineri dimineața s'au tratat unele afaceri ale Reuniunii și apoi s'au citit două disertațiuni: întâia a profesorului Konnerth, care făcu o iconă a economiei comasate, vorbind împotriva economiei de trei hotar (introdusă de Carolu cel Mare), care domnesce încă în Ardelu. Profesorul Gottschling vorbi despre: Mijlocele pentru lățirea cunoscintelor economice între țerani săși, propunându între altele crearea grădinilor la școlile populare și disertațiunii ținute în adunările reuniunilor cercuale.

Sâmbătă dimineața și-a ținută »Reuniunea carpatică« adunarea sa în sala comunității sub președința d-nului Carolu Conradt, care accentuă aventul, ce-lu ia pe și ce merge Reuniunea, acum de 1450 membri. Dr. Paul Lehmann țină o vorbire științifică, după care se ridică ședința. Excursiunea la Cisnădiora nu se pută face așa cum doriau și voiau aranjatorii ei, căci a plouat aproape totă ziua.

Și așa veni și ziua atât de dorită de nemul săsesc! Pe piața Lemnelor se strânsă de vreme cei ce avu să ia parte la conductul istoric, ce repede se și aședă în ordine și plecă nu mult după șapte ore. Conductul ilu deschisă doi-spre-șapte cetățeni sibieni în portu național; urmară apoi călăreți din mai multe sate; veni heroldul povățuitor al ceremoniilor, heroldul stegară întovărășit de alți doi heroldi călări s. a. s. a. așa cum arată programul bine întocmit și publicat și în »Gazeta Transilvaniei« din 13 Iulie Nr. 119. Mai mândru eră carul festiv al »Germaniei« și grupa vênătorilor. În cea mai bună ordine trecu conductul, privit și admirat de omenii de afară și de prin casele improdubite și dispără la capătul uliței »Cisnădiorei« îndreptându-se spre Dumbravă. Pe două césuri se încep serbarea cu cântecul chorului descălecorilor, repetându-se apoi pe la 5 ore. Germanii din România își esprima cu acestu prilej sentimentele lor de dragoste și simpatie prin graiul preotului din Bucuresci Rietz, care oferă în numele lor 150 galbeni pentru scopuri școlastice. Serbarea fu turburată prin o ploie ușoră ce se repeți cu putere pe la 5 ore, cându se și sfârși serbarea, care a lăsat, de bună sémă, dulci și neșterse amintiri în sufletul celor ce am fost de față, mai ales a nemului, care o a întocmit și care în așa vrednic chipu își aduse aminte de descălecatul său în Ardelu și dovedi, că voesce să trăiască în ciuda tuturor greutăților, ce ilu apasă și pe el și pe noi ceștilalți, cari n'am fost în vrednicia de Domnulu a purta numele de Maghiari și ... pintenii!

Ende gut, alles gut!

DIN DIETA BUCOVINEI.

În ședința dietei din Cernăuți ținută la 23 August. n. deputatul baronul Hurmuzaki a adresat comitetului țării o interpelațiune de cuprinsul următor: Este adevărată scirea, că consorțiul căilor ferate locale Hatna-Cămpulung și Hadicfalva-Berhometh a renunțat în scris dela cei 280,000 fl., ajutoru oferit de dietă? Dacă e adevărat, ce are de gând să facă dieta țării

în această privință? Interpelațiunea a produsă sensațiune între deputați, mai cu sémă că în cercul bine informat se vorbesce, că o astfel de renunțare se află deja la comitetul țării. Motivul renunțării se știe, că sunt marele spese, ce le pretinde executarea căii laterale ferate dela Hadicfalva la Rădăuți, condițiunea pusă de dietă pentru ajutorul de 280,000 fl. — În cestiunea școlilor diete a luat două rezoluțiuni însemnate: una cere dela guvern, să aducă un proiect de lege pentru instituirea de școli civile în Bucovina, altă exprimă convingerea dietei despre necesitatea creării unui nou gimnasiu inferior în Cernăuți pe speșele statului, de care ministerul a respins petițiunea făcută în această cestiune din partea comunei. Ca subvențiun dela țării între alte se dau: 300 fl. pentru reuniunea de cultură a țării, cu scop de a întocmi o expozițiune de produse indigene agricole în Cernăuți; apoi 1000 fl. spre a construi un muzeu industrial în Cernăuți; în fine 300 fl. pentru »Reuniunea teatrală« întemeiată de curând.

CUVÎNTUL DE DESCHIDERE

ținut în adunarea generală a despărțământului XI al »Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român«, la 21 August 1884 în Șimleul Silvaniei.

Onorată Adunare!

Atributul principal al spiritului omenesc este dezvoltarea continuă prin activitate. În ce dimensiuni și direcțiune s'au manifestat activitatea spiritului omenesc în sinul popoarelor și în cercul cel vast al omeniei în timpurile trecute, sunt martori: istoria singureticelor popore și a întregii omenii. Însă e un adevăr de necontestat, că rezultatele dezvoltării spiritului omenesc dela începutul erei creștine, sunt cu mult mai felurite și abundante în influința binefăcătoare pentru înaintarea prosperității spirituale și materiale a popoarelor și a omeniei, decât înainte de răsărirea soarelui creștinismului în orizontul omeniei. Prin această procedură a dezvoltării și activității continue a spiritului omenesc se îndeplinesc opul cel sublim și corle-punătoru imortalității spiritului omenesc, adică: cultivarea popoarelor și a omeniei. Precum dezvoltarea activitatea spiritului omenesc dată dela legământul omeniei și al popoarelor, așa și cultura o întemăniată în toate evurile dela începutul omeniei, deși în grad mai inferior. Însă urme mai marcate și direcțiuni mai luminate, ne înfățișază procedura culturii popoarelor, și evolu cel nou, care se știe și alu lumineloru. — La poporele antice, spre exemplu la Elini, la Romani se pune pondu mai mult, și așa șicându eschisiv, pre cultura literaturii, în vreme ce meseriile, industria și agricultura, erau abia în embrion, și cultura literară era așa șicându, un dominiu numai al clasei privilegiate până cându clasa de mijloc nu esista; ăra poporul nu că purta numele de om, ci cel de sclav, pentru că între om și sclav eră un muru chinezu despărțitor care nu concedea, ca rașele culturii să străbată și în senu poporului. Acestă stare deosebită de demnitate omului a durat, alocurea și încăt-va, și după începerea erei creștine, până cându spiritului timpului i-a succedat a frange lanțurile feudalismului.

Ce rezultate îmbucurătoare a produsă creștinismul pe terenul culturii, tocmai așa fructe mănoșe a dovedit lunei, pe același teren, deșteptarea spiritului național, care trăsă de provedință în senu popoarelor îndeplinesc misiunea sublimă de mentor, prin renascerea și regenerarea națiunilor. Mână puternică a acestui spirit a arondat terenul culturii naționale — fără de a opră spiritul omenesc ca să se îmbogățescă și cu cunoscintele deosebite și din sorginii culturii europene. Spiritul național a adus la maturitate în sinul popoarelor aceea convingere, că cultura adevărată numai pe basa limbei naționale se potă începe, dezvoltă și îndeplini, așa câtu aș, nu merită nume de omu cult, de națiune cultă, acel individ și aceea națiune, care abandonând nelucratu agrulu culturii naționale, se lasă a-și însuși cultura numai pe cămpiile altor limbi ăra terenul limbei sale naționale e o țără necunoscută înaintea lui, ba, la reputațiunea popoarelor și națiunilor conlocuitoare și a Europei civilizate, numai aceea națiune potă aspira care-și stimază limba s'au națională și pondu pe cultivarea aceleia. Meritul culturii naționale e, că prin aceea se formază un corp moralu compact din toți membrii și din toate clasele națiunii, pentru că spiritul ei datator de viață străbate toate părțile corpului moralu al națiunii. Cultura națională a șters privilegii de castă din senu națiunilor, de orece un popor, care a primit în sinul său această scântăie divină și o alimentază pe altarul național s'au convins că numai așa va înflori ca națiune, decât toate clasele adevărată nu numai cea de frunte, a cărturarilor ci și cea de mijloc, care e trupina națiunii și poporul, care e baza națiunii, voru fi indulcite din isvorul culturii. — De consciența acestei misiuni sublime a națiunii noastre române a fost și este pătrunsă și »Asociațiunea transilvaniei«, cându a scis pe drapelul său, pe lângă cultura literaturii, și firma culturii poporului român. — Așa este, on. adunare! Asociațiunea noastră ca o mână bună și-a estins grija sa la întregul corp moralu al națiunii române, a voit ca prin cultivarea literaturii pe terenul tuturor ramurilor să ridice națiunea la nivelul demnității de a ocupa locu în concertul popoarelor Europei civilizate; prin dezvoltarea spiritului pe terenul industriei și al meseriilor să îmbogățescă materialmente corpul națiunii, pentru că înflorirea meseriilor nu concedu, ca sudorea cruntă a poporului să se scurgă totu în mâna streinului pentru trebuințele cele șicându ăra prin dezvoltarea spiritului pe terenul agriculturii

aprinde înaintea poporului felinariul economiei raționale, ca prin ajutorul aceluia să iasă din labirintul trecutului întunecos și să valideze știința și prin exploatarea puterii procreatrice a pământului.

Documente ne sunt despre direcțiunea activității Asociației noastre dispozițiile ei omnilaterale; pentru-că nu împarte numai stipendii pentru creșterea unor tineri talenți pre la academii și universități streine, — de unde aceia au să se reintorcă ca albinele încărcate cu mierea științei, spre îndulcirea țărilor națiunii; ci știind, că în senul națiunii noastre numai în timpurile mai recente s'a format clasa mijlocie a meseriașilor — fără de carea n'are valoare o națiune, pentru că o copleșește sărăcia, încurajază progresul meserierilor prin escrierea de concursuri destinate pentru elevii tuturor ramurilor de meserie; er cumcă și-a propus Asociațiunea noastră ca problema de căpetenie și cultivarea poporului: sunt documente învederate ajutoarele votate în fie-care an pentru susținerea unor școli populare, din cari se împărțesce și școlă noastră gr. cat. poporală din Șimleul-Silvaniei, în cari scoli se cresc surcelele de speranță ale viitorului națiunii.

On. adunare! Despărțământul nostru este un mandat al Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, prin urmare am onore a Vă salută, on. Domni, ca pe misionarii culturii națiunii române și în deosebi a celei populare, pentru-că, ca omeni ai poporului, că părinți ai poporului, știu că sunteți pătrunși de acea convingere, că lipsele și postulatele ba și sarcinile poporului nostru s'au împutit, er sorginții recerți spre a corăspunde indigențelor lui nu-i s'au deschis în măsură corăspundătoare. Dreptu acea nouă ne incumbă datorința sântă, ca prin cultivarea poporului să-i indegătam acei sorginți, pentru-că din popor am eșit și noi, elu ne-a născut, elu ne-a crescut și ađi elu ne susține; sudoriloru lui crunte datorim gradul culturii, la care am ajuns și pozițiunea ală și favoritoare, carea o ocupăm în senul națiunii și alu patriei; prin urmare avem datorința sântă a aduce tributul recunoștinței pe altarul națiunii prin sacrifice spirituale și materiale, pentru cultivarea poporului din alu căruia sânt am eșit. Inse noi, inteligența, se premergemu poporului cu exemplu demn de imitare; ca cărturari se sprijinim prin conlucrare spirituală și materială scopul sublim alu Asociației transilvane, grupându-ne sub stindardul ei ca membri ordinari și ajutoari, se imbrățișăm cu totă căldura sufletului literatura noastră națională și fiind că aceea și da espresiunea progresului seu graduat și amăsurat spiritului timpului și indigențelor națiunii noastre prin opurile științifice și diaristica română, sub alu căreia drapelul sunt condunate sufletele și ingeniurile devotate culturii naționale, se sprijinim cu totă căldura inimei produsele literare și diaristica noastră, pentru-că precum e de lipsă spre susținerea vieții noastre corporale pânea produsă prin sudorea românului, tocmai așa de necesar nutrimentul spiritual ni sunt spre înalțarea culturii naționale produsele literare și diaristica națională, încatu mă încumetu a spune: că ađi când toate națiunile au arborat drapelul culturii naționale, eu pe acelu cărturar român ajunși la un grad de cultură și la o pozițiune onorifică, care pe măsă sa n'are cărti române și diare române, nu lu înu demn să porțe numele de român. Prin acestea implorandu ajutorul ceresc asupra lucrărilor adunării noastre în numele Tatălui, Fiului și Spiritului Sântu dechiaru ședința de deschisă!

Alimpu Barbolovoi,
Vicarul for. GC. eppescu alu
Silvaniei și direct. desp. XI.

CONVENȚIUNEA COMERCIALĂ AUSTRO-ROMÂNĂ.

Agitațiunea în contra acestei convențiunii s'a început în presa din România, acum în ajunul nouelor alegeri. „Alarma“ scrie sub titlul de mai sus între altele:

Pentru protejerea dezvoltării noastre industriale, ne trebuie în primul loc ridicarea tarifei vamale asupra mărfurilor de provenință străină; numai așa putem ajunge la o propășire materială inbucurătoare. Convenția cu Austro-Ungaria prin urmare, așa stabilită pe sistemul liberului schimb nu s'ar mai pute renoi. Credem, că unui om care a greșit odată, nu-i mai este permis a greși a doua oară, fără risicul de a fi socotit că a făcut cu precugetare, cu rea intențiune ceia-ce a mai făcut, și fără a nu fi tras la răspundere.

Chiar mica noastră industrie, am pute-o numi casnică, s'a stins în fașă din cauza condițiilor favorabile acordate prin convenție Austro-Ungurilor. Ast-fel vedem că: petroliul brut și rafinat, lemnele de construcțiune, pielăriele etc. sunt scutite de orice drept și taxă la intrarea în țară. Cine nu știe că țara noastră este bogată în petrol brut, în păduri seculare, în turme de ori-ce fel de animale? Der o industrie de ast-fel de materii brute este imposibilă, ba chiar pe care o mai avem a căduț. Industria zaharină, deși avem un început prin fabricile de zahăr dela Chițila și dela Săscuț, asemenea nu se va pute dezvoltă în lăta derisoriului imposit de 15—16 centime de oca, și în fața deosebirei de exploatare dintre noi și vecinii noștri. Asemenea este imposibilă dezvoltarea unei industrie de bere.

Nu mai vorbim de prosperarea fabricelor de spirtoase, care nu apasă de cătu cu 25 fr. la suta de chilogramme asupra spiritului distilat, taxă, care vine 20 centime de oca pentru spiritul de 17—18 grade; de a cerei albe și galbenă; de a săpunurilor; de a hăr-

tiei, de și avem în sta-e de a funcționa una la Bacău, și alta în ajun de a se înființa la București; de a postovăriei; de a încălțămintelor, care după actuala convențiune, importătorul și fabricantul nu este supus să plătescă decât 20—25 centime pentru încălțămintele ordinare, și 40—50 pentru cele de lux. Nu mai vorbim asemenea de dănuirea tēmplarilor, dulgherilor indigeni, căci taxele impuse asupra obiectelor fabricate, de astfel de meseriași străini sunt copilăresci, și aproape imposibile de a garantă unei asemenea industrie indigene. Asemenea se nu sperăm, sub regimul unei astfel de convențiuni, că se va dezvoltă în țară la noi industria sticlăriei ordinare și fine, de și avem fabrica de la Azuga, căci tariful actual din convențiune de 5 centime la oca este foarte neînsemnat, pentru a asigură viitorul fabricii dela Azuga și încurajarea înființării altor două. Ce se mai dicem noi țăși de apele noastre minerale, a căror reputațiune este aproape europenă, cându cele străine, care ne facu concurență, sunt supuse la o taxă mai mult decât copilărescă, cum de es. este borvisul, ce se plătesce numai o centimă anume pentru un clondir.

Spre a vedé și mai bine relele ce ne cauză de la 1876, de când s'a încheiat convențiunea comercială, și cu doveđi și cu cifre, care sunt mai elocvente decât vorbele, n'avem decât se luăm anul 1881. Astfel Austro-Ungaria a importat în acest an în țară produse de 134,000,000, și noi n'am exportat în Austro-Ungaria de cătu de 72,000,000, ceia ce revine o pagubă în numerar pentru noi de 62,000,000 pe an, și de 620,000,000 pe 10 ani pe cătu timp este încheiată, presupunendu un import constat.

Etă un condeiu destul de colosal pentru țara noastră, pe care l'au băgat în pungile Ungurilor și Vienesilor, omenii noștri politici de la 76, numai din capriciul de a stă la masa verde cu regii și împărații, și de a subscrie alături cu ei, și care condeiu în urmă l'au găsit de bun liberali noștri de ađi, de orece au consumit. Presei și omenilor cu inimă rămâne de a da alarmă și a întreține pe Românii deștepți de viitorul, ce ne așteptă, cu deosebire că guvernul este pentru reînnoirea acestui tractat comercial, care peste un an are să se denunțe de guvern, conform art. 31 din elu.

De ce guvernul se ferește de a cere părerea și a comercianților și industriașilor români în această chestiune vitală pentru țară? Noi credem, că acestis vor fi la înălțimea lor impunendu guvernului vederile lor. Nu ne mai vine a crede că și acum reînnoirea convențiunii se va face pe sub ascuns și prin surprindere cum s'a făcut cu apanagele. Noi recomandăm trei mijloce cu care am pute scăpa din ghiarile Austro-Ungariei cu această convențiune: presa, intrunirile publice și mandatu imperativ, deși nu există, și pe care ar trebui să lu înființăm viitorilor reprezentanți. Cestiunea convențiunii este strâns unită cu cestiunea Dunărei. Sunt puși între Scila și Caribde. Patriotismul liberalilor este pus în cumpenă.

DIVERSE.

Calugăriță cu sila. — O fată de două-deci de ani, fiica conducătorului unei fabrice din Graz, a avut nenorocirea să îndrăgescă un tēnēr, care, căștigandu pe săptămână 15—20 fl. prin urmare fiind în stare să susțină familia, se duse la părinții ei și o ceru de soție. Tatăl ei, care avea planul să o mărite după un amic alu său, își eși din fire, cându auđi acăta cerere și puse tote în mișcare, ca tinerii să-și uite de căsătorie. Dar ce pōte omul contra inimei unei fete care iubesc și e iubită! Neavendu tatăl încătrău, o băgă într'o mănăstire de călugărițe. După câte-va zile, împreună cu familia întregă s'a dusu s'o cerceteze. Sērmana fată, care locuia într'o odaiă din fundu, cându auđi că vine tatăl seu, încuiă ușa și nu voi nici decum s'o deschidă, dicēndu, că ea e închisă. După câteva minute de rezistență două călugărițe descuiară ușa, și deși fata se opunea, o au desbrăcatu de hainele sale și o au îmbrăcatu ca călugăriță. Noiei suror i-s'a impus tăcere absolută, și două călugărițe au fostu însărcinate să o supravigheze în continuu. Vestea despre sērmana fetiță a ajunsu la urechile amicilor sei, cari au comunicat'o mai departe. Organele siguranței publice au făcutu pașii necesari și fetița a fostu eliberată din mănăstire, er vinovații, tatăl și călugărițele au fostu arestați.

Răspunsul plătit. — La gara din Lipsa erau în zilele trecute vr'o 100 de țărani nemți, cari avu să mērgă în Torgau pentru exerciții militare. Fiindu că nu erau cupeuri de ajunsu, o parte dintre ei au fostu siliți să călătorescă cu vagoane pentru vite și bucate. Mulți dintre țărani ceru să le dea un vagon de clasa III, și fiindcă conductorul nu avea, unii n'au voit nici decum să plece. Pe lângă totă invitarea comandantului, 3 au rămasu nemșcați. Aceștia, nemulțamiți, se duc mănioși la biroul telegrafic și adresă următorea telegramă cu răspuns plătit împăratului Wilhelm,

în Gastein: »Ore țărani germani rezerviști au să mērgă la exerciții în vagoanele de vite ca porcii?« Amploiatul telegrafic nu voi să telegrafeze în forma amintită, dar în fine telegrafa lăsându afară cuvintele »ca porcii.«
»Răspunsul plătit« sosi în curundu. Era subsemnat de șeful cabinetului militar d. de Albedyll și avea cuprinsul următor: »Faceți numai decât ce vi s'a poruncit.« Bieții rezerviști plecară pe speșele lor la Torgau, unde conformu legii militare fură aruncați în închisore.

Un berbec distras. — Nu de mult s'a întemplat un lucru de totu original lângă orașelul Landsberg din Bavaria. Un oște, care se rentorcea noptea târziu dela o nunță din satul vecin, a intrat în Landsberg, urmat de cinci sute de oi. Cându adevă trecea pe lângă o turmă, alu cărei cioban adormise, berbecul, care umbla înaintea turmei, gândindu că oștele este ciobanul, se luă după el. Clopotul dela grumazul berbecului sună și întreaga turmă urmă conducătorului. În zădaru călătorul alungă turma înapoi, berbecul nu îngădu și oile îl însoțiră până acasă, unde călătorul vrēndu, nevrēndu le dēdă adăpost; er adevăratul cioban plin de spaimă le-a aflatu apoi diminēța la oștele ce pășise acăta aventură.

O sentință ca a lui Solomon. — Din incidentul noiei legi de divorț din Franța, foile franceze scornescu o mulțime de glume. Așa d. e. se dice, că nu de mult a venit înaintea judecătorului de pace o păreche de omeni, ca după 10 ani de traiu să ceră divorț. — »Aveți copii?« întrebă judecătorul. »Negreșitu domnul meu.« — »Căți?« — »Trei, doi băeți și o fată.« Tocmai acăta e pricina, că venim la d-ta. Nevasta vrea să țină doi și eu vrēu totu doi. — »Vreți să vă mulțamiți cu sentința mea?« întrebă judecătorul. — »Da, domnule« strigară amēndou. — »Ei bine, veți aștepta amēndou până ce veți ave 4 copii. Atunci după cum voi alege eu, fie-care veți căpēta câte doi.« Părechia mulțamită s'a dusu fără de a mai dice o vorbă. După doi ani întelneșce judecătorul pe bărbat. — »Ei bine, domnule, cum stă lucrul?« — »Oh, domnule judecător, acum nu mai pōte fi vorba de divorț.« — »Incă nu?, — Nu.« — »Pentru ce?« — »Au fostu gemeni și acum avem cinci copii.«

Un diamant extraordinar. — În Londra s'a vëndut de curēndu un diamant de 457 de carate. Colorea diamantului este ca a diamantelor celor mai frumoșe indiane. După părerea celor competenți, se pōte face din elu unu briliant de întēia calitate. Briliantul va întrece în greutate tote diamantele istorice.

Regulamentul militar nici în Franța nu cunōșce cruțare. Acăta ni-o arată următorele casu: Alaltăieri pela nouē ore sēra mergea un individ cu numele Beaulieu spre fortăreța Vincennes. Apropiandu-se de o sentinelă, acăta, după cum prescrie regulamentul, strigă: »Cine-i acolo?« Beaulieu, un bētrēn ingrijitor de drumuri, fiindu surdu, nu auđi apostrofarea și înaintă mereu. Soldatul mai strigă de două ori »qui vive« și nerăspundēndu-i Beaulieu de felu, își făcu datoria și pușcă. Din nenorocire glonțul nimeri pe bietul surdu tocmai în inimă. Bētrēnul Beaulieu c'unu țipet înfiorător cădu mortu. Ceilalți soldați din gardă veniră la durduitul armei la locul catastrofei și duseră cadavrul în cetate. Soldatul, devenit ucigașu în urma strictetii impuse de regulament, este un tineru de 22 de ani și servește în 1 Compania a batalionului 2 din regimentul de lină 101.

Originea numelui de nihilist — până acum se atribuiă lui Turgenjev. Acum s'a descoperit, că numele de »nihilist« este de o mie cinci sute de ani, și anume a fostu întrebuintat de St. Augustin, episcopul din Hippo în Algeria, care în 382 scrisese: »Nihilistae appellantur, quia nihil credunt et nihil docent.« (Se numesc nihilisti, pentru că nu credu nimic și nu învēță nimic; nu admitu nici o învēțatură). Se vede deci, că principiile nihilistilor de atunci erau tocmai ca ale acestor de astăzi, cu deosebirea, că aceia nu se folosēu de dinamită. Nihilistii amintiți de St. Augustin erau o sectă, care doriă nimicirea a totu ce există.

Căsătorie. — Din Caransebeșu ni se fac cunoscută căsătoria d-lui Constantin Popoviciu Barcianu, profesor și inginer-architect în Slatina (România) cu d-șora Iosefina Peia, ce se va celebra Duminecă în 19 (31) Augustu 1884 în biserica gr. or din Caransebeșu.

BIBLIOGRAFIA.

A apărut: »Aritmetica generală și specială,« de Teodoru Ceontea, profesor preparandialu. Aradu 1884. Tipografia română diecesană gr. or.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 25 Augustu st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.05	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	91.05	Despăgubire p. dijma de vin ungar.	98.75
Rentă de hârtie 5%	87.60	Imprumutul cu premiu ungar.	114.60
Imprumutul căilor ferate ungare	142.10	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	115.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	96.30	Renta de hârtie austriacă	80.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	—	Renta de arg. austr.	81.15
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	101.90	Renta de aur austr.	103.75
Bonuri rurale ungare	100.75	Losurile din 1860	134.50
Bonuri cu cl. de sortare	100.75	Acțiunile băncii austro-ungare	856.—
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	100.70	Act. băncii de credit ungar.	292.40
Bonuri rurale transilvane	101.20	Act. băncii de credit austr.	232.60
		Argintul — Galbin împărătesc	5.75
		Napoleon-d'ori	9.65 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	59.55
		Londra 10 Livres sterlinge	122.60

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 Augustu st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump.	93 3/4	vënd.	94
Renta rom. amort. (5%)		95 3/8		—
convert. (6%)		97 1/4		98
Impr. oraș. Buc. (20 l.)		34 1/4		—
Credit fonc. rural (7%)		102 1/4		103
" " (5%)		90 1/2		92 1/4
" " urban (7%)		101 3/4		102
" " (6%)		97 1/2		98
" " (5%)		87 1/2		88
Banca națională a României		1323		1420
Ac. de asig. Dacia-Rom.		340		368
" " Națională		237 1/2		247 1/2
Aur		540.00		550
Bancnote austriace contra aur		2.07		2.09

Cursul pieței Brașov
din 26 Augustu st. n. 1884.

Bancnote românești	Cump.	9.10	Vënd.	9.12
Argint românesc		9.05		9.10
Napoleon-d'ori		9.60		9.64
Lire turcești		10.86		10.90
Imperiali		9.86		9.88
Galbeni		5.64		5.67
Scrisurile fonc. » Albina		100.50		101.50
Discontul		7—10 %		pe an.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturei.)

Acei domni abonați ai noștri, cari au plătit prețul abonamentului pe una jumătate de an și pe un an, înainte de 1-a Aprilie a. c., sunt rugați a ne trimite diferența prețului urcatu dela 1 Aprilie c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., er pentru România 8 lei.

ADMINISTRAȚIA „GAZ. TRANS.“

ABONAMENTE LA „GAZETA TRANSILVANIEI.“

se pot face de la **1 și 15** a fie-cărei luni.

Pentru Austro-Ungaria pe an		12 fl. v. a.
" " " 1/2 "		6 " "
" " " 1/4 "		3 " "
Se acordă abonamente și lunare cu		1 " "
Pentru România și străinătate pe an		36 franci
" " " 1/2 "		18 " "
" " " 1/4 "		9 " "

Cel mai ușor mijloc de abonare este prin mandat postal. Abonamentele se plătesc înainte.

Rugăm pe domni abonați să binevoiescă a ne da lămurit adresa, ca trimiterea ziarului să nu sufere nici cea mai mică întârziere.

Administrațiunea.

Depositul de postavuri de Brașov.

Subscrișii au onore a aduce la cunoștința onor. publică, că în piața Brașovului „Târgul Florilor“ 326 și-au stabilit un deposit al cunoscutelor fabricate de

Postavuri de lână neamestecată

și de culore veritabilă și mărfuri de modă și ne rugăm de binevoitorul concurs al onor. public, fiind gata a lă servi cât mai solid.

6—15

Wilhelm Scherg & Comp.

6003/1884 tk. számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szohodoli G. E. iskola alap végrehajthatónak Mojia Ilie szohodoli lakos végrehajtást szenvedő elleni 9 frt. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő a szohodol község határon fekvő a szohodoli 144 tkjkbbe A + 647/1 664, 665/1. 666/1 és 667/1 ház számú fekvőből Mojia Iliet illető fele részére az árverést 306 frt. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1884 évi October hó 24-ik napján délelőtt 9 órakor** Szohodol község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól és eladatni fognak.

Árverezni szándékozok tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyam számított és az 1881 évi November 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy. ministeri rendelt 8-ában, kijelölt ovadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170 §-u értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brasson 1884 évi Julius hó 12-án.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Bisztrai,
k. elnök.

Magyari János,
jegyző.

3—4

PUBLICAȚIUNE.

Din partea subscrișei primării comunale se aduce la cunoștința publică, cumcă comuna Zârnești va vinde în calea licitațiunei la 31 Augustu 1884 la 10 ore a. m. în pădurea din apropiere „Valea lui Paur“ 1520 metri lemn de mestecănu pentru foc. Prețul strigărei e satorit cu 88 cr. pentru unu metru; alte condițiuni mai detaiate se vor face cunoscute doritorilor de a cumpăra, în ziua licitațiunei.

Zârnești în 19 Augustu 1884.

Primăria comunală.

Badiu, notar.

Ioan Dobre, primar.

Am onore a face prin acésta cunoscutu pl. t. publicului, că subscrișul am luat asupra mea în Brașov și împrejurime **Representațiunea principală a „AZIENDEI“** societăților de asigurare austro-franceze în contra elementelor și nenorocirilor și asigurări pe viață și pe rente, și promit că voui face asigurări în contra elementelor și pe viață cu premiele cele mai eține și în condițiunile cele mai culante.

Karl Halmen,

biuroul agenturei principale »Târgul Boilor« Nr. 329.

23—30

Magazinul de încălțăminte

„CISMA ROȘIE“ Strada Căldărarilor 540.

Comande după măsură

se vor efectua din material solid, și cu prețuri moderate.

Subscrișul am onore a recomanda onoratului public,

Magazinul meu de încălțăminte pentru bărbați, dame și copii, cu prețurile cele mai moderate.

Asemenea recomandă onoratului public depositul

de palerii pentru bărbați și copii cu prețuri reduse.

Comande pentru străinătate

se primesc și se efectuează prompt și cu prețuri moderate.

G. Orghidanu.